

Nr 454

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Gustafsson** i Stenkyrka, *angående prövningen av ansökan om bostads- eller förbättringslån beträffande jordbruksfastighet.*

Enligt gällande bestämmelser skall länsbostadsnämnd inhämta yttrande från lantbruksnämnd över ansökning om bostadslån eller förbättringslån för byggnadsföretag på jordbruksfastighet. Enligt anvisningar som bostadsstyrelsen och lantbruksstyrelsen utfärdat gemensamt ankommer det härvid på lantbruksnämnd att bedöma om berörda jordbruk är att anse som för framtiden bestående brukningsenhet eller icke. Om fastigheten anses som icke bestående som självständig brukningsenhet kan detta resultera i att vederbörande fastighetsinnehavare vägras bostadslån. Syftet med den företagna prövningen får nämligen anses vara att undvika upprustning av bostadshuset om detta kan tänkas medföra att ägarens säljbenägenhet minskar genom upprustningsåtgärderna.

Ur social synpunkt synes det oss betänkligt med det betraktelsesätt som ligger bakom relaterade prövning. En person som får avslag på sin låneansökan och som icke med egna medel kan rusta upp bostaden har att välja på att endera bo kvar i en undermålig bostad eller också tvingas att sälja sin jordbruksfastighet, eftersom han inte anser sig kunna bo kvar i bostaden. Tvivelaktigt är ju också i dagens läge om någon annan bostad kan ställas till förfogande. Det kan också diskuteras om det icke är ett dåligt utnyttjande av landets resurser att icke upprusta befintliga bostäder — där så kan ske — i stället för att bygga nytt, vilket i allmänhet ställer sig åtskilligt dyrare. En person som är rotad i en bygd önskar i allmänhet också stanna där. Ur rationaliseringssynpunkt är det dessutom tvivelaktigt om bostadsprövningen har något värde. Jordbrukets rationalisering kommer säkerligen att fortgå med eller utan dessa åtgärder och lantbruksnämndens prövning av bostadsfrågan kan därmed utgå.

Bostaden bör i stället prövas enbart ur bostadssynpunkt. Fastighetens läge kommer därvid givetvis att ha stor betydelse. Men å andra sidan bör icke heller läget numera väga lika tungt som tidigare. Utvecklingen av vägar och biltäthet medför att större valfrihet beträffande bostadsort numera bör föreligga. Arbetsplatsen och bostadsorten behöver ej längre vara densamma. Bostad som är någorlunda välbelägen kan komma till användning för brukare med bisysselsättning eller, om jordbruket fränsäljes, som bostad för annan än i jordbruket arbetande eller för pensionär. Den allt vanligare dubbla bosättningen blir kostsam och detta gör att många numera, hellre

än att inneha en bostad i stad eller samhälle och en sommarbostad på landet, bor i en fastighet på landsbygden året runt och reser till och från arbetet. Bedömningen av bostadsfastighetens pantvärde kan därför, bl. a. av anförda skäl, numera göras mera realistiskt än tidigare enär relaterade utveckling ger större säkerhet för stadigvarande användning av bostaden även om jordbruket som sådant upphör eller sammanlægges med annan brukningsenhet.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte

dels uttala att lantbruksnämndernas prövning i samband med bostads- eller förbättringslån till jordbruksfastighet må utgå,

dels anhålla om utfärdande av nya anvisningar beträffande bostadslåneärenden i fråga om jordbruksfastighet i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 25 januari 1967

Rune Gustavsson (cp)

i Alvesta

Torsten Gustafsson (cp)

i Stenkyrka

Nr 455

Av herr Lorentzon m. fl., om samordning och utveckling av skogsnäringens forskningsarbete.

I årets finansplan (bilaga I sid. 15) påpekas att den faktiska exporten av råvaror och halvfabrikat som trävaror, massa, malm och papper inte följt långtidsutredningens trendlinje, enligt vilken utförseln år 1967 skulle bli åtminstone 500 å 600, alternativt 800 å 900 miljoner kronor högre i löpande priser än den nu beräknas till. Exporten av dessa produkter hade en väsentligt gynnsammare utveckling under 3-årsperioden 1961—1964 då den ökade i volym med i runt tal 30 % motsvarande ca 1½ miljard kronor, medan volymutvecklingen för varugruppen som helhet under 3-årsperioden 1964—1967 beräknas i det närmaste få karaktären av stagnation. Vidare heter det:

»Emellertid förefaller det för närvarande orrealistiskt att utrikesbalansen snabbt skall kunna återställas på detta 'lättköpta' sätt. En ytterligare ökning av exportvolymen förutsätter ett ökat utbud av mera bearbetade produkter.»

Tilläggas kan att den svenska skogsindustrien, d. v. s. papper och trävaror, under långa tider svarat för den större delen av vårt lands exportvolym och inkomst. Verkstadsindustrien har dock under senare år blivit den mera be-